

Siga sín egna deyðadóm

UPSAPRÍSURIN setti met í vikuni. Eitt flakavirki gav kr. 7,85 fyri eitt kilo av upsa. Hetta eru fleiri krónur meira, enn avreiðingarprísurin var, áðrenn hann varð tikin av síðsta heyst.

NÓGV fegnast sjálvandi um henda høga prís. Hann kemur væl við hjá teimum trongdstøddu skipunum, hugsa summi. Skipini eru jú so illa fyri. Øðrvísi er við virkjunum. Tey kláraðu seg jú heilt væl í fjør, verður sagt.

MEN SO er neyvan. Fyri hvørja krónu ella hvørt oyra eitt virki letur meira fyri fiskin, líka nógv minkar skiftisavlopið. Minkar tað ov nógv, fær virkið ikki endarnar at røka saman.

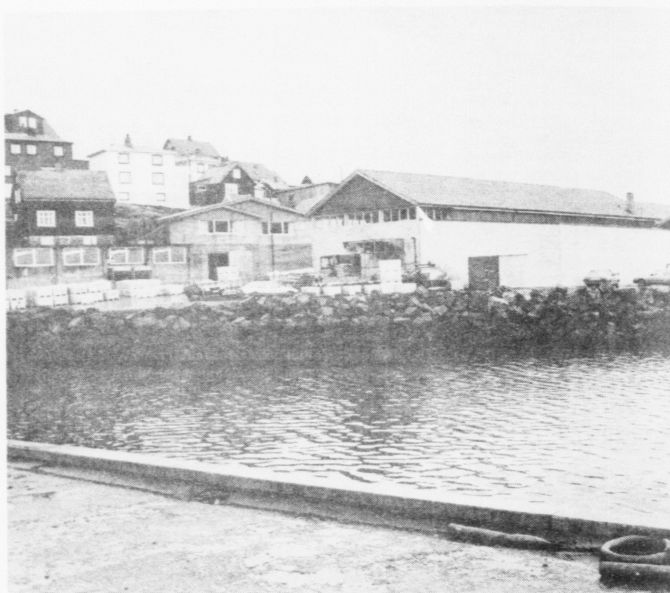
TANN HÆGRI prísurin, virkini lata, er jú ikki ein prís-hækking í útflutninginum.

Tað ljóðar, at virkini fáa ikki meira fyri henda fiskin frá Fiskasøluni. Men neyvan fær eitt virki loyvi at bjóða so nógv fyri eina last uttan at bankin hjá viðkomandi virki hevur góðtikið prís.

FRAMMANundan vita øll, sum hava áhuga fyri fiskivinnuni, at tað stendur illa til hjá Sólarris í Skopun. Virkið er komið í eina klemmu. Bjóðar tað ikki hægri prís fyri fiskin, fær virkið ongan fisk. Og bjóðar virkið meira, ja so versnar støðan eisini.

GONGDIN í lýtuni prógvar tað, sum summi spáddu, tá sokallaða fiskivinnuuppriðið var til umrøðu, og seinri, tá fiskivinnulógirnar vórðu samtyktar: Tey smærru virkini verða við undirlutan og vit fáa eina miðsavning.

OG EINGIN er nóg mikið at sær komin, at binda um heilan fingur. Hugflog og vilji vantar. Um vit halda okkum til Sandoyinna, so tykist sum um bæði virkini eru deyðs-

dømd. Hetta átti at verið ásannað og virkini áttu onkursvegna at kasta saman. Ella samarbeitt.

SUM NÚ ER, skriva tey sín egna deyðadóm og bankin er við at framskunda hesa hend-ing. Medvitandi ella ikki. Eitt

Verður virkjum sum hesum lív lagað við alsamt hækking fiskaprisum?

er givið: Nógv fer at henda í næstum og enn er myndin ikki skillig.

K.

sosigaley

Dimmalætting

DAGBLAÐIÐ

LAUSNA

14. SEPTEMBER

FRIU FÖROYAR

NORÐPÍÐ

Drekka við skili

Rúsdrekkakjakjið gongur sum ongantið fyrr og bæði í Sosialinum og øðrum bløðum hava ærligar og skilagóðar niðurstøður verið gjørdar av lesarunum.

Dagblaðið ger í oddagrein í gjár upp nøgdirnar, við flyta inn og bryggja sjálvir og nevnið tær uml. 100 milj., sum av hesi nýtslu fall til landskassan í tollo og avgjöldum og halda tað vera náttúrligt at spyrja:

Hví drekkur Jeppe so nógv? Stórsta partin av svarinum finna vit oiva í eini lóg, sum fyri ávíst rúsdrekka ásetur, hvussu nógv vit kunnu drekka, men ikki hvussu litið. Við øðrum orðum, so er størsti trupulleikin hópþéttling.

in og tær harav fylgjandi hópþéttlingar, sum lætta um atgongdina hjá teimum ungu til rúsdrekka og beinleiðis skapa periodudrankarar.

Ti vil ein skipan, sum kvoterar sterka lógin, men loyvir smásølu (t.v.s. eina hálva flösku eftir tærvi í staðin fyri seks, tá ein nú bileggur kortini) helst í sjálvum sær avmarka misnýtsluna og atgongdina hjá teimum ungu til rúsdrekka, treytað av, at solan av vini og øli á matstovum og einkarsølum (ella hvat landsstýrið nú kann finna uppá fer fram undir strong-um eftirliti.)

Dagblaðið tekur síðani samanum og sigur at ein ávíst nýtsla má haldast at verða víðurskend, tá øll tala um eitt »náttúrligt forhold« til rúsdrekka, men at misnýtslan stavar frá verandi skipan, hópþéttling.

og hópþéttlingum.

Vit kunnu ikki annað enn verða samdir við Dagblaðnum í tí, at okkurt má gerast skjótt.

Krámarar og kraddarar

Í seinastu Dimmu hugleiðir X leingi og væl um uttanlands-skuldina, hvør ið sekur er í henni og sammetir hana við eitthvørt annað rán, eitt nú við bankaránið á Oyrabakka og avleiðingarnar hetta fekk fyri teir seku og sigur:

Kapitalistarnir í Føroyum skylda nú 11 milliardir uttanlands og senda Palleba rokningina — 11 milliardir! Tað er 22.000 meiri enn tað, sum á Oyrabakka varð stolið frá kapitalistunum í Føroyum. Siga vit so, at tað eru 22.000 for

syrgjarar í landinum, ja so hava teir allir fingið eina rokning uppá ½ milj. (rán-ið) hvør frá monnum, sum halda seg vera smartar og tiskil hava bæði eina og tvær milj. á bók í S.B. — hvør so veruliga eigur tær.

So slitast hugsjónir. Vit hava havt javnaðarstjórn í mannaminni. Palleba skal so arbeiða 22.000 ferðir so nógv sum bankaránið og geva kapitalistunum pengarnar, ti teir brúka ikki sínar »egnu« at gjalda skuld við.

Ja Dimma og X, skilið er ringt, men tað var tann tíð, tá hvørki Dimma ella flokkur hennara vildi víð-urkenna, at tað hvørki vóru Palleba ella landskassin, ið áðrenn 88 høvdu lánt okkum út á sjógv, men gott tað sama at vent er í holuni.

Leggur eftir teimum smæstu

Øllum fattast pening, eisini Tórshavnar Kommunu.

Hon hevur tiskil sett sær fyrri at spara og tað álvarsliga, so álvarsliga at sjálvt tey neyðars oyruni, ið fáast kunnu við at nokta smæstu skulabørnum okkara tær bókur, hesi sambært galdandi lóg hava rætt til, verða mett sum gott ikast — helst til Gundadal ella Nólsoyarfjørð.

Líkamikið, men øll vita vit, at »pátíkní« sparihugurin í hesum fornum meira snýr seg um prinsippir enn hási neyðars oyruni — snýr seg um avtøku av »gratisprinsippinum«, sum tað so illa-vorðið verður kallað av teimum, sum ikki halda nakað høpi vera í, at tað almenna, vit og tit, skulu hava nakra felags ábyrgd, eitt nú tá talan er um at brynja okkara børn

og ungu til at taka við eftir okkum í samfel-agnum.

Men eru vit ikki fel-ags um hetta, so frá-siga vit okkum eisini alla ábyrgd av, at øll í minsta lagi fáa eitt nøkulunda grundstøði at byggja víðari á.

Niðurlagið: »Enhver er sin egen lykkes smed« kann so dánt nýttast um livsleiðina hjá nøkurlunda til-komnum fólki, men ikki fyri tey av okkara smæstu, sum kanska ongan hava at halda seg til — enn minni at leita sær stuðul hjá.

Skulu tey harafturat verða skerd undirvis-ingarlaga, hevur sam-felagið av álvara sligið hondina av teimum.

Hesa »paradisleið-ina« hava bretar ging-ið seinastu árin, men sjálvt teir hava nú sett sær fyrri, at fjálga um barnaskulurnar.

Gerði tit líkaso.